

Рудолф Щайнер

Берлин – учител, писател, теософ 1896 - 1902

Ана Ойнике, първата съпруга на Рудолф Щайнер от 1895 година

*J. Rudolf Steiner
1895-96.*

Поздравителна картичка от приятеля на Щайнер, поета Лудвиг Якобовски

Степан Цвайг,
поет

Покана за
танцова вечер
в „Идвашите“

Фридрих Вилхелм Ницше, философ,
поет и класически филолог, 1882 година

Професорският дом в центъра на Берлин,
седалище на работническото училище

Светска дейност в Берлин

Рудолф Щайнер е 35-годишен, когато се премества в Берлин. Тук той напълно се включва в живота на изживените в културата. Издава „Списание за литература“, поставя сцена съвременни театри и изнася лекции на научни и литературни теми. Р. Щайнер се познава лично с много учени и хора на изкуството. В безброй критики, рецензии и статии той обсъжда културния живот. Често е принуждан от парична нужда. На един виенски приятел той пише: „Полумарти съм от работа.“

С поета Людвиг Якобовски, основател на литературния кръг „Идвашите“ го свързват дълбоко приятелство. Ранната смърт на Якобовски дълго разтърства „Всичко в Людовик Якобовски беше достойно за общувач, и аз поглеждам назад към краткото време от нашия взаимен живот в съкровена вселеностност...“

През 1889 Рудолф Щайнер и Анна Ойнике, която също се премества в Берлин, сключват брак. От 1890 до 1904 Рудолф Щайнер преподава в социалистическото работническо училище. Той е убеден, че работниците не се нуждаят от идеология, а от истинско духовно познание. „Така чрез списанието бих признателен да се потопя в гражданската същност, а чрез моето дейност всред работниците – в пролетарската същност.“

Вътрешна криза

Рудолф Щайнер се чувства сроден с Ницше и Ширнер, които не признават никаква власт, стояща над свободния човек. Затова той отхвърля църковната догматика. Но научните материализми също не може да отговори на въпросите му за същността на човека. Така в навечерието на двадесето столетие той преминава през една дълбока криза, изпълнена с вътрешна борба.

По време на тази криза той има един изживяване, за което по-късно споменава накратко само един единствен път. Р. Щайнер изживява реалността на възкръсналния Христос. „В моецо духовно развитие същна до реалното изживяване на най-интензивния, наистина празник на познанието – духовно до заспане пред Мистерията на Голгота.“

Оттам нататък неговите духовни изследвания се насочват към същността на Христос, независимо от търкватата и религията. „След като времето на изпитания ме подложи на тежки душевни борби, аз трайвам сам да се потопя в християнството и то в света, в който самата духовност говори за това.“

Начало на двадесето столетие

Елена Петровна Блаватска,
съоснователка на
Теософското общество

През 1900 година Рудолф Щайнер трябва да изнесе лекции в теософската библиотека. Теософското общество е основано през 1875 година в САЩ от Елена П. Блаватска и е под влиянието на източната езотеричност. Р. Щайнер не е привърженик на това движение.

Същес неочаквано той среща тук хора, които сериозно се интересуват от духовни въпроси.

Той изнася своята първа езотерична лекция за „Дългото откровение“. Следва цикъл от лекции относно мистиката.

Между слушателите е Мари фон Сиверс, която работи за Теософското движение. Тя запитва Щайнер, дали не е необходимо да се основа едно европейски ориентирано духовно движение. Нетовият опит да изследва духовното с естественоизучаващи методи на познанието, не е намерил разбиране в кръга на наложителя наука и техника. Теософското общество му дава възможност да действа в този смисъл.

Член на Теософското общество

През 1902 година той става член и скоро поема ръководството на новооснованата немска секция при условието да говори само за това, което е негов собствен опит.

Той проподава дотогавашните си дейности, дори приема пост като учител на едно еврейско девическо училище и поста на преподавател в Свободното висше училище, една ранна форма на Народното висше училище. За теософската група той дължи лекции, които се публикуют под заглавието – „Християнството като мистичен факт“ – през 1902 година. За Рудолф Щайнер същността на християнството не се намира в ученето, а в извършеното от Христос, който умира на Голгота и възкръсва.

Изказане на Степан Цвайг за Рудолф Щайнер, когато той среща на „Идвашите“:

„От време на време той ни изнасяше коментари за учението за световта на Гьоте, чийто образ в негово изложение ставаша фантазия, парализираща. Беше въздушаващ човек да глуша, защото неговото образование беше удивлящо, възхитително и преди всичко, сравнео с нашето, което беше ограничено само до литературата, то беше величествено многостранно.“

1898 Мария и Пиер Кюри откриват радиоактивния елемент радий

1898 „Целуката“ на скулптора Франсоа Август Р. Роден е изложена в Париж

1898 Емил Золя публикува романа си „J'accuse“ (Аз обвинявам)

за аферата Драйфус

1899 излиза „Тълкуване на сънищата“ от Зигмунд Фройд

1900 в Германия влиза в сила гражданското законодателство

1900 първата премиера на операта „Тоска“ от Джакомо Пучини в Рим

1900 протестно движение в Германия срещу цензурирането на изкуството

1901 боксърското въстание в Китай

1901 въвеждане на първото избирателно право на жените при местните избори в Норвегия

1901 основаване на федералната държава Австралия

1901 въвеждане на единен немски правопис за институциите (Duden)

1901 известният по-късно като писател Карл Фишер основава движението „Прелепните птици“